

PIOTR SKARGA

ks. Kazimierz Panuś

Wydawnictwo WAM ♦ Księża Jezuici
Kraków 2012

Wstęp

Obdarzony wielkim talentem organizacyjnym baskijski rycerz Iñigo Lopez de Loyola, późniejszy św. Ignacy, założył w r. 1534 Towarzystwo Jezusowe (łac. *Societas Jesu*). Tak powołani do życia jezuici mieli być w zamyśle twórcy elitarnym związkiem kapłanów zabiegającym „o postęp dusz w życiu i nauce chrześcijańskiej i o rozszerzenie wiary przez posługę słowa Bożego” (*Formuła Instytutu Towarzystwa Jezusowego*). Do tej pracy – dla większej chwały Boga i dla dobra dusz, dla obrony i rozszerzania wiary pod kierownictwem Namiestnika Chrystusowego na ziemi – zakon zdołał przyciągnąć gromadzących się w jego szeregach wielkich religijnych nonkonformistów. Nie inaczej było też w Polsce.

Jednym z najznakomitszych przedstawicieli pierwszych pokoleń jezuitów w I Rzeczypospolitej był ks. Piotr Skarga, uważany za największego kaznodzieję dawnej Polski.